

Productie 39

Bevoegdheid tot handhaving van de beheerder en de organisator

Hier wordt betoogd dat de wetgeving ten aanzien van de coronapas niet uitvoerbaar en doelmatig is omdat deze uitgaat van handhaving door personen die handhavingsonbevoegd zijn.

Van toepassing is hier artikel 58rb sub b juncto 58ra van de Wet Publieke Gezondheid (WPG)

“Onverminderd artikel 58b, tweede lid, kunnen slechts regels als bedoeld in artikel 58ra, eerste of derde lid, worden gesteld, indien deze, rekening houdend met de aard van de activiteiten of voorzieningen:
b. uitvoerbaar en doelmatig zijn, mede gelet op de aanvang en duur van de periode waarin de regels van toepassing zijn en de mogelijkheden om een resultaat te verkrijgen;

Het gaat hier om een verplichting om aan toegangscontrole te doen, wat echter om deze controle naar behoren te volvoeren ook de bevoegdheid veronderstelt om bezoekers aan een identificatieplicht te onderwerpen. Echter, om bezoekers aan een identificatieplicht te onderwerpen is tenminste een toezichthoudersbevoegdheid vereist.

Artikel 2 van de Wet op de identificatieplicht regelt namelijk dat:

“Een ieder die de leeftijd van veertien jaar heeft bereikt, is verplicht op de eerste vordering van een ambtenaar als bedoeld in artikel 8 van de Politiewet 2012 of artikel 6a van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten, een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 ter inzage aan te bieden. Deze verplichting geldt ook indien de vordering wordt gedaan door een toezichthouder.”

Artikel 1 van deze wet regelt voorts:

- “1. Als documenten waarmee in bij de wet aangewezen gevallen de identiteit van personen kan worden vastgesteld, worden aangewezen:
 - 1°. een geldig reisdocument als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, b, c, d, e en g, of een Nederlandse identiteitskaart en vervangende Nederlandse identiteitskaart als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Paspoortwet;
 - 2°. de documenten waarover een vreemdeling ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 moet beschikken ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie;
 - 3°. een geldig nationaal, diplomatiek of dienstpaspoot dat is afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, voor zover de houder de nationaliteit van die andere lidstaat bezit;
 - 4°. een geldig rijbewijs dat is afgegeven op basis van de Wegenverkeerswet, een geldig rijbewijs als bedoeld in artikel 107 van de Wegenverkeerswet 1994 of een rijbewijs dat is afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is, zolang de bij de Wegenverkeerswet 1994 vastgestelde termijn van geldigheid in Nederland niet is verstreken, aan de houder geen administratieve maatregel bedoeld in paragraaf 9 van hoofdstuk VI van de Wegenverkeerswet 1994 is opgelegd of aan hem niet de bijkomende straf bedoeld in artikel 179 van die wet is opgelegd en mits het rijbewijs is voorzien van een pasfoto van de houder.
- 2. Onze Minister van Veiligheid en Justitie kan, al dan niet voor een bepaald tijdvak, andere dan de in het eerste lid bedoelde documenten aanwijzen ter vaststelling van de identiteit van personen.”

Het mag duidelijk zijn dat de coronapas onlosmakelijk is verbonden met het tonen van een identiteitsbewijs als bepaald in dit artikel 1. Immers, de gegevens van de coronapas die betrekking hebben op de identiteit van de desbetreffende persoon dienen hiermee ter controle te worden vergeleken. Alleen zo is handhaven op de coronapas effectief.

Per 6 juli is het volgende per ministeriële regeling bepaald: <https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/regelingen/2021/09/14/wijzigingsregeling-houdende-wijziging-van-de-tijdelijke-regeling-maatregelen-covid-19-coronatoegangsbewijzen-na-loslaten-veiligeafstandsnorm/wijzigingsregeling-houdende-wijziging-van-de-tijdelijke-regeling-maatregelen-covid-19-coronatoegangsbewijzen-na-loslaten-veiligeafstandsnorm.pdf>

De artikelen 4.2, 4.3 en 5.2 komen te luiden:

“Artikel 4.2. Eet- en drinkgelegenheden en coronatoegangsbewijzen

1. Een eet- en drinkgelegenheid wordt slechts voor publiek opengesteld, indien de beheerder er zorg voor draagt dat, met inachtneming van artikel 6.30:

- a. alleen publiek wordt toegelaten met een geldig coronatoegangsbewijs;
- b. het vereiste van een geldig coronatoegangsbewijs en geldig identiteitsdocument duidelijk zichtbaar en leesbaar voor het publiek en een toezichthouder is aangegeven bij de toegang tot de eet- en drinkgelegenheid.

(...)

3. In afwijking van het eerste lid mogen personen tot en met twaalf jaar zonder geldig coronatoegangsbewijs en personen tot en met dertien jaar zonder geldig identiteitsbewijs toegelaten worden.

(...)

Artikel 4.3 Locaties voor kunst en cultuur en coronabewijzen

1. Een locatie voor de vertoning van kunst en cultuur wordt slechts voor publiek opengesteld, indien de beheerder er zorg voor draagt dat, met inachtneming van artikel 6.30:

- a. alleen publiek wordt toegelaten met een geldig coronatoegangsbewijs;
- b. het vereiste van een geldig coronatoegangsbewijs en geldig identiteitsdocument duidelijk zichtbaar en leesbaar voor het publiek en een toezichthouder is aangegeven bij de toegang tot locatie voor de vertoning van kunst en cultuur.

2. In afwijking van het eerste lid mogen personen tot en met twaalf jaar zonder geldig coronatoegangsbewijs en personen tot en met dertien jaar zonder geldig identiteitsbewijs toegelaten worden.

(...)

Artikel 5.2. Evenementen en coronatoegangsbewijzen

1. Een evenement wordt slechts georganiseerd, indien de organisator er zorg voor draagt dat, met inachtneming van artikel 6.30:

(...)

- b. alleen deelnemers worden toegelaten met een geldig coronatoegangsbewijs;
- c. het vereiste van een geldig coronatoegangsbewijs en geldig identiteitsdocument duidelijk zichtbaar en leesbaar voor de deelnemers en een toezichthouder is aangegeven bij de toegang tot het evenement;

2. In afwijking van het eerste lid mogen personen tot en met twaalf jaar zonder geldig coronatoegangsbewijs en personen tot en met dertien jaar zonder geldig identiteitsbewijs toegelaten worden.”

(...)”

Nergens zijn de beheerder ex artikel 4.2 lid 1, artikel 4.3 lid 1 en de organisator ex artikel 5.2 lid 1 echter op rechtens geldige wijze tot toezichthouder gemaakt. Dat houdt in dat de onmogelijke en daarmee ondoelmatige situatie ontstaat dat zij geacht worden om op grond van respectievelijk artikel 4.2. lid 1 sub a, 4.3 lid 1 sub a en artikel 5.2. lid 1 sub b coronatoegangsbewijzen te controleren, zonder de bevoegdheid te hebben om de voor de controle op de geldigheid van deze bewijzen cruciale identiteitsplicht te kunnen afdwingen.

Tegelijk verraadt de formulering van artikel 4.2 lid 3, 4.3 lid 2 en 5.2 lid 2 dat de gedachte is dat er wel degelijk aan de deur om een identiteitsbewijs wordt gevraagd, namelijk:

“In afwijking van het eerste lid mogen (...) personen tot en met dertien jaar zonder geldig identiteitsbewijs toegelaten worden.”

Dit veronderstelt namelijk dat voor personen ouder dan dertien jaar aan de deur een identificatieplicht zou gelden.

Hetzelfde kan worden opgemaakt uit de informatie daarover die op de site van de rijksoverheid publiek is gemaakt: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/coronavirus-covid-19/cultuur-uitgaan-en-sport/horeca-en-evenementen>

Daar staat namelijk:

“Vanaf 14 jaar moet het coronatoegangsbewijs samen met het identiteitsbewijs worden gecontroleerd.”

Dat maakt de in respectievelijk artikel 4.2 lid 1 sub a, artikel 4.3 lid 1 sub a en artikel 5.2 lid sub b neergelegde plicht om coronabewijzen te controleren voor respectievelijk de beheerder en de organisator niet voldoet aan het vereiste van doelmatigheid en uitvoerbaarheid ex artikel 58rb sub b van de WPG. Voorts geldt dit ook voor alle bepalingen die hiermee samenhangen, zoals bijvoorbeeld artikel 4.2 lid 2, 4.3 lid 3 en 5.3 lid 2 voorzover hier ervan wordt uitgegaan dat zowel de coronapas als een identiteitsbewijs of een van beide aan de deur aan de beheerder of de organisator zou moeten worden getoond.

Deze bepalingen, dienen daarom onverbindend te worden verklaard.

Vanwege de onlosmakelijke verbondenheid van de coronapas met het identiteitsbewijs is het uitsluitend aan toezichthouders om zowel de coronapas als het identiteitsbewijs te controleren.